

Книгата на Даниил — Четиридесет и шеста глава

Покой и освежаване

Jeff Pippenger

2024-01-10

Кого ще научи на знание? и кого ще направи да разбере учение? Отбитите от млякото, отделените от гърдите. Защото заповед върху заповед, заповед върху заповед; правило върху правило, правило върху правило; тук малко и там малко. Понеже със заекващи устни и с друг език ще говори на този народ. На които каза: Това е покаят, с който можете да успокоите уморения; и това е освежаването; но те не искаха да чуят. И словото Господне им беше заповед върху заповед, заповед върху заповед; правило върху правило, правило върху правило; тук малко и там малко; за да идат, и да паднат назад, и да бъдат съкрушени, и уловени, и хванати. Затова чуите словото Господне, вие, присмивачи, които управлявате този народ, който е в Ерусалим. Понеже казахте: Ние сключихме завет със смъртта и с преизподнята влязохме в съглашение; когато премине преливащият бич, той няма да дойде върху нас; защото направихме лъжата свое прибежище и под лъжата се скрихме. Затова така казва Господ Йехова: Ето, полагам в Сион за основа камък, изпитан камък, скъпоценен крайъгълен камък, сигурна основа; който вярва, няма да бърза. Ще положи още правосъдието за мерило и правдата за отвес; и градушката ще отвее прибежището на лъжата, и водите ще залее скривалището. И вашият завет със смъртта ще бъде унищожен, и вашето съглашение с преизподнята няма да устои; когато премине преливащият бич, тогава ще бъдете стъпкани от него. Исая 28:9–18.

През 1863 година присмехулните мъже, които управляваха Ерусалим, започнаха постепенно дело по прикриването на бисерите на Милър и заменянето им с фалшиви монети и скъпоценности. Като вършеха това, те „сключиха завет със смъртта“, „лъжата“ направиха свое „убежище“ и се „скриха“ „под лъжата“. Но те трябваше да бъдат изпитани чрез вестта за последните дни за „покая“ и „освежаването“, за които Петър говори в книгата Деяния.

Но това, което Бог преди извести чрез устата на всичките Си пророци — че Христос трябва да пострада, — така и изпълни. И тъй, покаяйте се и се обърнете, за да бъдат заличени греховете ви, когато дойдат времена на отрада от лицето на Господа; и Той да ви изпрати Иисус Христос, Който ви бе предопределен и проповядван по-напред; Когото небето трябва да приеме до времената на възстановяването на всичко, за което Бог е говорил чрез устата на всичките Си свети пророци от създанието на света. Защото Моисей наистина каза на отците: „Господ, вашият Бог, ще ви въздигне от братята ви Пророк като мене; Него слушайте във всичко, каквото и да ви говори. И ще бъде така, че всяка душа, която не послуша този Пророк, ще бъде изстребена измежду народа.“ Да, и всичките пророци, от Самуил и следващите след него, колкото са говорили, също предизвестиха за тия дни. Деяния 3:18–24.

Петър посочва, че всички пророци са говорили за времената на отдих и късния дъжд, а Исая посочва групата, която отхвърля последните времена на отдих, настъпващи при заключението на изследователния съд, когато грехът бива заличаван и късният дъжд се излива. В онова време групата, която е сключила завет със смъртта, за която говори Исая, според Петър „ще бъде изтребена измежду людете“. Сестра Уайт често разглежда именно това време на покой и отдих, за което говори Исая.

„Ангелът, който се съединява в прогласяването на вестта на третия ангел, трябва да озари цялата земя със своята слава. Тук е предсказано дело със световен обхват и необикновена мощ. Адвентното движение от 1840–44 г. бе славна проява на Божията сила; вестта на първия ангел бе занесена до всяка мисионска станция по света, а в някои страни имаше най-големия религиозен интерес, наблюдаван в която и да е страна след Реформацията на шестнадесети век; но всичко това ще бъде надминато от могъщото движение под въздействието на последното предупреждение на третия ангел.“

„Делото ще бъде подобно на това в Деня на Петдесетница. Както „ранният дъжд“ бе даден чрез изливането на Светия Дух при откриването на благовестието, за да предизвика поникването на скъпоценното семе, така и „късният дъжд“ ще бъде даден при неговия завършек за узряването на жетвата. „И тъй, ще познаем, ако следваме да познаваме Господа: явяването Му е приготвено като зората; и Той ще дойде при нас като дъжда, като късния и ранния дъжд на земята.“ Осия 6:3. „И тъй, радвайте се, синове Сионови, и веселете се в Господа, вашия Бог; защото ви е дал ранния дъжд с мярка и ще ви изпрати дъжд, ранния и късния дъжд.“ Йойл 2:23. „И в последните дни, казва Бог, ще излея от Духа Си върху всяка плът.“ „И ще стане така, че всеки, който призове името на Господа, ще се спаси.“ Деяния 2:17, 21.

„Великото дело на евангелието не трябва да завърши с по-малко проявление на Божията сила от онова, което беляза неговото начало. Пророчествата, които се изпълниха при изливането на ранния дъжд в началото на евангелието, отново трябва да се изпълнят при късния дъжд в неговия завършек. Тук са „времената на прохлада“, към които апостол Петър насочи погледа си напред, когато каза: „И тъй, покайте се и се обърнете, за да се заличат греховете ви, та да дойдат времена на прохлада от Господното присъствие; и Той да ви изпрати определения за вас Исус Христос.“ Деяния 3:19, 20.“ Великата борба, 611.

Изпитът се основава върху методологията на късния дъжд, представена като „правило върху правило“. Изпитващата вест се предава от стражи, които са „с друг език“, които са представени като имащи „заекващи устни“. Изпитващата вест на късния дъжд би била предадена от стражи, които не са били обучени в методологията на отстъпилото протестантство и католицизма, която Адвентизмът е възприел през цялата си история на бунт.

„Не е далеч времето, когато изпитът ще дойде върху всяка душа. Белегът на звяра ще ни бъде налаган. Онези, които стъпка по стъпка са отстъпвали пред светските изисквания и са се съобразявали със светските обичаи, няма да намерят за трудно да се подчинят на

властите, вместо да се изложат на присмех, оскърбления, заплаха от затвор и смърт. Борбата е между Божиите заповеди и човешките заповеди. В това време в църквата златото ще бъде отделено от шлаката. Истинското благочестие ясно ще се отличи от неговата привидност и сърма. Мнозина звезди, на които сме се възхищавали заради блясъка им, тогава ще угаснат в тъмнината. Плява като облак ще бъде отнесена от вятъра дори от места, където виждаме само хармани с богато жито. Всички, които си присвояват украшенията на светилището, но не са облечени с Христовата правда, ще се явят в срама на собствената си голота.

„Когато безплодните дървета бъдат отсечени като онези, които напразно заемат земята, когато множество лъжебратя бъдат отличени от истинските, тогава скритите ще бъдат явени пред погледа и с осани ще застанат под знамето на Христос. Онези, които са били плахи и недоверчиви към себе си, открито ще се заявят за Христос и Неговата истина. Най-слабите и колебливи в църквата ще бъдат като Давид — готови да действат и да дръзват. Колкото по-дълбока е нощта за Божия народ, толкова по-ярки ще бъдат звездите. Сатана жестоко ще притеснява верните; но в името на Исус те ще излязат повече от победители. Тогава Христовата църква ще се яви „прекрасна като луната, чиста като слънцето и страшна като войска със знамена.“

„Семената на истината, които се засяват чрез мисионерските усилия, тогава ще поникнат, ще разцъфнат и ще принесат плод. Души ще приемат истината, които ще издържат скръбта и ще славят Бога, че могат да страдат за Исус. „В света ще имате скръб; но дерзайте: Аз победих света.“ Когато прииждащият бич премине през земята, когато веялото очисти хармана на Йехова, Бог ще бъде помощта на Своя народ. Трофеите на Сатана може да бъдат издигнати нависоко, но вярата на чистите и светите няма да се уплаши.“

„Илия взе Елисей от ралото и хвърли върху него своята мантия на посвещение. Призивът към това велико и тържествено дело бе отправен към мъже на ученост и положение; ако те бяха смирили в собствените си очи и се уповаваха напълно на Господа, Той би ги удостоил с честта да носят Неговото знаме триумфално към победата. Но те се отделиха от Бога, поддадох се на влиянието на света и Господ ги отхвърли.

„Мнозина са въздигнали науката и са изгубили от поглед Бога на науката. Но така не беше с църквата в най-чистите времена.

„Бог ще извърши дело в нашите дни, което малцина предвиждат. Той ще издигне и възвиси между нас онези, които са научени по-скоро чрез помазанието на Неговия Дух, отколкото чрез външното обучение на научни институции. Тези средства не бива да бъдат презирани или осъждани; те са определени от Бога, но могат да осигурят само външните качества. Бог ще яви, че не е зависим от учени, самонадеяни смъртни.“

Свидетелства, том 5, 81, 82.

„Преливащият бич“ е символ на неделния закон, който започва в часа на голямото земетресение от Откровение единадесета глава. Той представлява прогресивното време на

изпитанието чрез неделния закон.

„Чуждите народи ще последват примера на Съединените щати. Макар че тя повежда, същата криза ще дойде върху нашия народ във всички части на света.“ Свидетелства, том 6, 395.

Тъкмо преди неделния закон фалшивите монети от съня на Милър биват изметени през прозореца, както лаодикийските адвентисти биват избълвани из устата на Господа. Тогава църквата бива издигната като знаме, „прекрасна като луната, чиста като слънцето и страшна като войска със знамена“. Вестта на Исая, която излиза от „друг език“ и „заекващи устни“, представя онези, които са издигнати и възвеличени и които са поучавани чрез помазанието на Неговия Дух, а не чрез външното обучение на научни институции. Пияниците на Ефрем не издържат изпита на „ред след ред“, защото мъдростта на мъдреците им е изчезнала. Пророчеството за тях е станало като запечатана книга.

Историята, за която според Петър са говорили всички пророци от Самуил насетне, предоставя няколко илюстрации за гибелта на адвентистите, които отхвърлят вестта за късния дъжд; но при неделния закон те не понасят физическа смърт, а духовна смърт, съпроводена от осъзнаването на действителността, че са изгубени за вечността, както е представено чрез неразумните девизи, които в книгата на Амос се пробуждат за факта, че са изгубени.

Ето, идат дни, казва Господ Бог, когато ще пратя глад по земята — не глад за хляб, нито жажда за вода, а за слушане на Господните думи. И ще се скитат от море до море, и от север дори до изток; ще тичат насам-натам, за да търсят словото Господне, и няма да го намерят. В онзи ден хубавите девизи и младите мъже ще прималееят от жажда. Ония, които се кълнат в греха на Самария и казват: Жив е твоят бог, о, Дан! и: Жив е обредът на Вирсавее! — и те ще паднат и никога вече няма да станат. Амос 8:11–14.

След като се позовава на часа на неделния закон чрез символа на „преливащия бич“, Исая насочва вниманието си към продължаващия страх и тревога на онези, които са сключили завет със смъртта.

И вашият завет със смъртта ще бъде унищожен, и вашето споразумение с ада няма да устои; когато преливащият бич премине, тогава ще бъдете стъпкани от него. От времето, когато той излезе, ще ви поразява; защото всяка сутрин ще преминава, денем и нощем; и само разбирането на вестта ще бъде мъчение. Исая 28:18, 19.

Разбирането за увеличаването на знанието, представено чрез скъпоценните камъни на Милър, тогава ще бъде недостъпно, но „разбирането“ на вестта за развиващата се криза около неделния закон ще посочи, че техният завет със смъртта е бил отменен. Онези, които са се крили „под лъжата“, тогава ще разпознаят, че „Господ Йехова“ е положил „в Сион за основа камък, изпитан камък, скъпоценен крайгълен камък, сигурна основа“, но ще бъде твърде късно. Лъжите, под които са се крили, докато са напредвали през историята, тогава биват пометени. Много от тези очевидни лъжи могат лесно да бъдат разпознати във видението при река Улай.

Милеритите, в съгласие със своето разбиране на втора глава на Даниил, отъждествяваха царствата в Даниил осма глава със същите царства, които са представени в седма глава. Разликата между двете глави е, че седма глава представя политическите елементи на царствата, а осма глава представя религиозните елементи на царствата. Поради тази причина Даниил осма глава е представена в терминологията на светилището.

Осма глава на Даниил използва символиката на светилището, за да представи царствата, но всеки символ на светилището, представен в главата, е изопачен, като по този начин се разкрива разграничение между истинската религия на Христос и лъжливата религия на Сатана. Овенът е животно, което се използваше като принос в Божието светилище, но всеки принос в светилището трябваше да бъде съвършен. Овенът в осма глава беше негоден да бъде използван като принос в Божието светилище, защото рогата му не бяха еднакви.

Тогава подигнах очите си и видях; и ето, пред реката стоеше овен, който имаше два рога; и двата рога бяха високи, но единият беше по-висок от другия, и по-високият израсна последен. Даниил 8:3.

Овен с два рога с различна дължина не би бил допуснат като принос в Божието светилище, но символиката не е на истинската Божия религия, а на сатанинската подправена религия на езичеството. Следващото царство бе представено чрез козел, който също е принос за светилището, но отново козелът бе изопачен, защото имаше рог между очите си, лишен от симетрията на съвършенството, изисквано от един принос за светилището.

И когато размишлявах, ето, един козел идеше от запад по лицето на цялата земя и не се допираше до земята; а козелът имаше един виден рог между очите си. Даниил 8:5.

Накрая рогът на козела се счупи и произведе четири рога, което също го лишава от възможността да бъде принос в Божието светилище.

И тъй, козелът се възвеличи твърде много; а когато се засили, големият рог се строши; и на негово място излязоха четири забележителни рога към четирите небесни ветрове. Даниил 8:8.

Осма глава на Даниил започва без царството на Вавилон да бъде представено чрез символ. Вавилон, първото царство в библейското пророчество, вече е библейски установен въз основа на двамата свидетели — втора и седма глава; но в осма глава Вавилон е умишлено скрит, за да се подчертае пророческата особеност на папството, което получава смъртоносна рана, а тя в крайна сметка бива изцелена. През периода от получаването на смъртоносна му рана до нейното изцеление папството е пророчески скрито, или забравено. Това скриване бе представено и чрез отнемането на царството на Навуходоносор, а след това чрез неговото възстановяване.

Осма глава на Даниил започва с пряк символ на второто царство, като въвежда овена, представляващ Мидо-Персийското царство, следван от покварения козел, представляващ царството на Гърция. След това от един от четирите ветрове, в които се бяха разпаднали четирите рога на Гърция, Даниил вижда малък рог, представляващ четвъртото царство —

Рим. Малкият рог представя и двете фази на Рим, които са представени в четири стиха. Езическият Рим е представен от малкия рог в мъжки род, а папският Рим — като малкия рог в женски род.

И от едния от тях излезе един малък рог, който стана извънредно голям към юг, към изток и към прекрасната земя. И той се възвеличи дори до небесното войнство; и повали на земята някои от войнството и от звездите, и ги стъпка. Да, възвеличи се дори до Княза на войнството; и чрез него ежедневната жертва беше отнета, и мястото на Неговото светилище беше повалено. И му се даде войнство против ежедневната жертва поради престъпление; и то повали истината на земята; и действаше, и успяваше. Даниил 8:9–12.

Малкият рог на Рим, който навлиза в разказа в девети стих, е представен в мъжки род, а след това в десети стих малкият рог е представен в женски род; после в единадесети стих малкият рог е представен в мъжки род, а след това в дванадесети стих малкият рог отново е представен в женски род.

Осма глава на Данаил прикрива първото царство, след това следващите две царства са представени като зверове на оскверненото светилище, а четвъртото царство е представено чрез рог. Рогът е пророчески покварен, защото се явява като мъж, после като жена, после като мъж и след това като жена.

Жена да не носи мъжко облекло, нито мъж да облича женска дреха; защото всеки, който върши това, е мерзост пред Господа, твоя Бог. Второзаконие 22:5.

Мъжкото проявление на малкия рог на езическия Рим се намира в стихове девет и единадесет, докато женското проявление на малкия рог на папския Рим се намира в стихове десет и дванадесет. Родът на малкия рог се разпознава, когато думите на Даниил се разглеждат на равнището на оригиналния текст — нещо, което Милър не е могъл да види, защото е използвал единствено Cruden's Concordance, а Cruden's Concordance не предоставя никаква информация за оригиналния език. Редуването на родовете в тези четири стиха е било разпознато от преводачите на Библията на крал Джеймс и те действително са запазили родовете в този пасаж, ако знаеш какво да търсиш.

Преводачите разпознаха разграничението между мъжкия и женския малък рог в стихове девети до дванадесети и предадоха това разграничение чрез думата „то“. Думата „то“ е употребена за малкия рог, когато той е в женски род. Виж Даниил, глава осма, стих десети:

И той стана велик, дори до небесното войнство; и събори на земята някои от войнството и от звездите, и ги стъпка. Даниил 8:10.

Той „нарасна твърде много“ и „събори“, като по този начин отъждествява малкия рог с жената. В дванадесети стих се казва:

И поради престъплението му бе предадено войнство против всекидневната жертва; и то повали истината на земята; и действаше, и успяваше. Даниил 8:12.

В дванадесетия стих е добавена думата „него“, и тя не представя точно малкия рог, защото малкият рог в стиха два пъти е обозначен като „то“, като по този начин представлява женския род. Преводачите очевидно са разпознали разграничението по род, което Даниил прави, но не са били сигурни какво е възнамерявал Даниил, и са се опитали да направят малкия рог в стиха мъжки по род, като са добавили курсивираната дума „него“, но това не се поддържа от действителните думи на Даниил. Неговите думи определят малкия рог като женски род и „то“ (малкият рог от женски род) хвърли истината на земята, и „то“ (малкият рог от женски род) действаше и благоуспяваше.

В девети стих изразът „малък рог“ е в мъжки род и представя езическия Рим. Той произлезе от един от „четирите ветрове“, на които се беше разпаднала Гръцката империя. В стиха, в съгласие с историята, езическият Рим завладя три географски области, докато заемаше своето място на престола на земята.

И от един от тях излезе малък рог, който нарасна твърде много към юг, и към изток, и към прекрасната земя. Даниил 8:9.

В единадесети стих (където спорът относно „ежедневната“ намира едно от своите основни полета на сражение) малкият рог е представен като „той“, „него“ и „негов“.

Да, той се възвеличи дори до Княза на войнството; и чрез него бе отнета всекидневната жертва, и мястото на Неговото светилище бе съборено. Даниил 8:11.

Ще продължим това изследване в следващата статия.

„Всеки принцип в Божието слово има своето място, всеки факт — своето значение. И цялостният строеж, по замисъл и изпълнение, свидетелства за своя Автор. Такъв строеж никой ум, освен Ума на Безкрайния, не би могъл нито да замисли, нито да създаде.“
Възпитание, 123.